

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΣΤΟ ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ

Ἐγραψε προχθὲς ὁ Σκιαδαρέσης στὸν «Ἐργάτη» γιὰ τὰ καλὰ τὰ ὁποῖα ἔκαμαν ὁ Βαλαωρίτης καὶ ὁ Θεοτόκης στὴ Λευκάδα, θέλοντας νὰ ρίξῃ στάχτη στὰ μάτια τῶν Βαλαωριτιανῶν.

Γιὰ νὰ σὰς ἀποδείξωμε πῶς ὁ Σκιαδαρέσης δὲν τὰ πιστεύει αὐτοῦ ποῦ γράφει, οὔτε εἶνε ἀληθινὰ, ἀποφασίσαμε ν' ἀναδημοσιεύσωμε τὴν κατωτέρω σάτυραν, ἔργον αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, διὰ τῆς ὁποίας λούζει πατόκορφα ὀλόκληρη τὴν οἰκογένειαν τῶν Βαλαωριταίων, Περικλῆ καὶ ἀοιδίμους Νάνον καὶ Ξενοφῶντα, ὡς βραδθρῶσαντας τὴ Λευκάδα καὶ ζήσαν-

τας ἀπὸ τὰ Ταμεία τοῦ Κράτους, τὸν δὲ Κόντε Θεοτόκη, τὸν νῦν ἀρχηγόν του, ὡς καταστροφέα τῆς Ἑρησκείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης, καὶ ὡς κλέπτην καὶ ἄρταγα τοῦ Δημοσίου πλοῦτου. Ἰεραῖος ἂν ἐξοῦσαν οἱ ἀειμνηστοὶ αὐτοῖ. δὲν θὰ πατοῦσε τὴν Βαλαωριτεῖκήν σκάλα, ὅπως δὲν τὴν ἐπάτησε ἐφ' ὅσον ἐξοῦσαν.

Λευκάδιοι! Διαβάστε τὴν καλὰ καὶ μὲ προσοχὴ καὶ ἔπειτα ρωτήσατε τὸν Σκιαδαρέση πότε ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν, τότε ἢ τώρα;

Καὶ ἔπειτα πέστε γι' αὐτὸν ὅ,τι σὰς ὑπαγορεύσῃ ἢ συνειδησί σας.

ΜΙΑ ΚΟΥΒΕΝΤΑ ΜΕ ΓΙΝΑΤΙ Τ' ΑΦΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΑΤΗ

Τὸ Δέξιμο.

Ὁ χωριάτης. Προσκυνῶ ἀφέντη!
Ὁ ἀφέντης. Γελά σου! Σῶγραφα μὲ διαφόρους,
Καὶ σοῦ μῆνυσα γιὰ νῆστις μὲ πολλοὺς μανιαιοφόρους
Πῶς δὲν ἦρτες μοναχός σου νὰ μοῦ πῆσαι ὡς κοπιᾶς;
Ὁ χωριάτης. — Ἀφεντάκη δὲν ἀδειᾶζω!
πέρασαν τὰ χρόνια ἐκεῖνα!
καὶ τί τράβηξα θυμῶμαι τότες ποῦρα στὴν Ἀθήνα!
στὸ πορτόνι καρτεροῦσα,
(καὶ μὴν ὥρα θᾶνε λίγη),
Κ' ἐχτυποῦσα, κ' ἐχτυποῦσα
μὰ δὲν ἐβλεπα ν' ἀνοίγῃ!
Κι' ὅταν ἀνοίγε στὸ τέλος μοναχὰ μιὰ χαρμάδα,
μ' ἐρωτάγανε χωριάτης μήπως εἶμαι ἀπ' τὴ Λευκάδα.
Κι' ἄμα ἀκούγανε ποιὸς εἶμαι κ' ἔγλεπαν τὴν γμπουραζάνα
ἐβαροῦγαν τὴν καμπάνα
κ' ἐφωναζαν ἀπὸ πάνω — Μήπως θέλετε τὸν Κύριο;
εἶνε στὸ Χρηματιστήριον
— Τὸν ἀφέντη μὴ ζητάτε!
νὰ γυρίσητε κοιμάται.
Κι' ὅταν ἔσωσα κ' ἐμπῆκα
στὸ γραφεῖο σου σ' εὐρῆκα,
Μὰ δὲν γνώρισες ποιὸς εἶμαι κ' οὔτε μῶδακες νάκατσω.
οὔτε ἐρώτησες τί θέλω,
μόνο ἐπῆρες τὸ καπέλο
κ' ἐφυγες νὰ πᾶς σουλάτσο!
Τι γελᾶς καλέ μου ἀφέντη, κι' ὄλο μοῦ χτυπᾶς τὴν πλάτη;
μ' ἐθυμήθηκες ἐφέτος;
Ὁ ἀφέντης. — Ἄκουσε μωρὲ χωριάτη;
Λὲς κ' ἐκεῖνο πῶχεις κάμη τοῦ πατέρα μου ξεχάνω;
ὄλα θὰ μοῦ τὰ πλερώσης τώρα μὲ τὸ παραπάνω.
Ξέρεις πῶς αὐτὸν τὸν τόπο μέσα μου τὸν ἔχω ὀλόγρο;
Καὶ δὲν ἐγνωίωσες ἀκόμα γιὰ τί σῶφκισα τὸ πόρο
καὶ δὲν βλέπεις τί θὰ πάθῃ;
ἄκουσέ με νὰ τὸ μάθῃς.

Ο ΛΙΜΕΝΑΣ

Ὁ ἄφ. — Εἶδες τὸ μεγάλο ἀντάκι ποῦ πλερώνεις γιὰ ν' ἀνοίξω;
ἐκεῖ μέσα θὰ σὲ θάψω! Ἐκεῖ μέσα θὰ σὲ πνίξω!
Τῶξερρα, μωρὲ χωριάτη, ποῦταν ἔργον Ἐθνικὸ,
ἀλλὰ τῶρριζα κ' ἐκεῖνο στὴν καμποῦρα τὴ δική σου
γιὰ νὰ πάρω τὸ ψομί σου
νὰ σ' ἀφήσω νηστικό.
Πέντε μελιτόνια ἀπέρημα
θὰ σοῦ βγάλω ἀπὸ τὸ χέρι
γιὰ νὰ φτιάσω τὸ λιμένα
δίχως ὄφελος κανένα!
Δὲν τὸν ἤθελα μικρόνε κ' ἐκατὸ χιλιάδες νά,η
πῶσκούζε τὸ κόμμα ἄλλο,
Ἄλλὰ σῶβαλα τὸ φόρο παίηρο, χωρίατε στὴ ρέχη
καὶ τὸν ἔκαμα μεγάλο.
Μὰ θὰ μποῦνε κ' ἄλλοι φόροι
ὅταν ὁ παρὰς δὲν φτιάσῃ,
κι' ὁ χωριάτης μὲ τὸ ζῶρι
θὰ πλερώσῃ καὶ θὰ σκάσῃ!
γιατί θέλω τὸ λιμένα
ὡς τὰ σπήτια μου νὰ φιάνη.
Γιατί θέλω νὰ σοῦ πέρνω τὸ κρασί σου καὶ τὸ στᾶρι
καὶ νὰ τρέφω τὸν καθένα μασκαρᾶ καὶ κατεργᾶρη.
Γιατί θέλω νὰ πλερώνης
καὶ ποιέ σου νὰ μὴ σώνης!

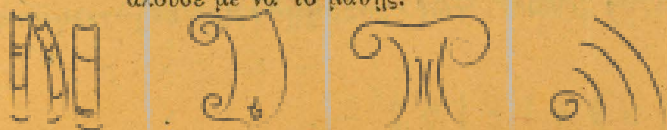
Ο ΦΟΡΟΣ

Ὁ ἀφέντης. Γι' αὐτὸ σῶβαλα στὴ πλάτη
καὶ τὸν ἄλλονε τὸ φόρο
τὸ μεγάλο στὸ κρασί,
γιὰ νὰ μὴν μπορῆς χωριάτη
νὰ μοῦ κάνῃς τὸ δετόρο,
κι' ἀπ' τὴ κάθε σου βαρέλα νὰ σοῦ πέρνω τὴ μισή!

ΤΟ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΜΑ

Ὁ ἀφέντης. Μὴ δὲν ἔτρεξα χωριάτη καὶ τὸ νόμο νὰ ψηφίσω
ὅταν πῆραν τὴ σταφίδα νὰ τὴν κάμουν σταφιδίσο;
Ὁ χωρ. — Μέσα κ' εἶ στὴν Ἐταιρεία λὲν πῶς ἤσωνα κ' ἐσοῦ
ὅπου πῆρε τὴ σταφίδα καὶ τὴν ἔκαμε κρασί
κ' ἐνῶ πρῶτα τὰ κρασιά μας εἶχαν εἴκοσι δραχμῆς,
ἀπὸ τῆς καὶ γιὰ τὴν ἀξία ἔπρεσαν ἢ τιμῆς!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ο ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ

“Ο αφέν. Τὸν καιρὸ ποῦ τὸ κρασί σας δὲν ἐδιάβαινε τὲς ἐξήκι’ ὅλοι σας ἀπελπισμένοι στοὺς Κορφοὺς εἴχατε τρέξει νὰ πουλήσητε μιὰ στάλα, γίνηκαν κατὰ μέγαρα!

Κ’ ἔβαλεν ὁ Θεοτόκης (φίλος μου!) τὸν ἀστυνόμο μιὰ διατάξι νὰ βγάλῃ ἐναντία πρὸς τὸ Νόμο· κ’ ἔβρεθῆκαν τὰ κρασιά σας πῶς δὲν εἶν’ ἀπὸ σταφύλια, κ’ εἶπανε πῶς ἔχουν ὕψον ἕνα μερδικὸ στά χίλια! καὶ σ’ ἀπόκλεισαν χωριάτη!

“Ο χωριάτης. — “Αφεντάκι μου σπολάτη!

Η ΤΡΑΠΕΖΑ

“Ο αφέν. — Μὰ δὲν ἐνοιωσες ἀκόμα γιατί Τράπεζα σου φέρνω; Γιατί θέλω νὰ σὲ δέσω κ’ ἀπ’ τὴ μύτη νὰ σὲ σέρνω. Γιατί θέλω νὰ νοικιάσω τὸ μεγάλο μου τὸ σπίτι γιατί θέλω νὰ φτωχύνῃς, παλιοχωριάτε, ψωρίτη!

ΤΑ ΝΟΙΚΙΑ

“Ο αφέν. “Ακουσε, μωρὲ χωριάτη, πόσα νοίκια τώρα πέρνω ἀπ’ τὸ δόλιο τὸ Κουβέρονο:

Πρῶτον ἀπ’ τὸν ἀστυνόμο, δεῦτερ’ ἀπ’ τὸν Τραπεζίτη, τρίτον ἀπὸ τὸν Τελώνη, πῶχουνε δικὸ μου σπῆτι. Τέταρτον ἀπὸ τοὺς σταύλους, ποῦτιαν πρῶτα φυλακῆ, καὶ τοὺς ἔχω νοικιασμένους γιὰ τὴ χωροφυλακῆ. Πέμπτον ἀπ’ τὸ Τελωνεῖο πέρνω τὸ μεγάλο νοικι ἔκτον ἀπ’ τοῦ Τελωνείου τὴ μεγάλην ἀποθήκη. “Εβδομον ἀπὸ τὸ σπῆτι ποῦ τὴν Τράπεζα ἔχω φέρει, ἄλλο ἀπὸ τὴ Μοιραρχία ποῦ καθέννας σας τὸ ξέρει. Κ’ ἐννατον καὶ τελευταῖον ἀπ’ τὰ σπῆτια τὰ μεγάλα πῶχω τὴν ἀστυνομία.

“Ο χωριάτης. — Μὴν ἀφέντη θέλεις κ’ ἄλλα!

ΤΑ ΣΚΟΛΕΙΑ

“Ο αφέντης. Μὰ δὲν ἔμαθες ἀκόμα τοῦ Συγγροῦ τὴ διαθήκη παλιοχωριάτε, τσολλά;

Τόσα ἑκατομμύρια σ’ ὅλη τὴν Ἑλλάδα ἔχει ἀφήκει γιὰ νὰ γένουने σχολειά.

Κ’ ἐνῶ τάφριασε τὸ Κράτος σ’ ὅλα τὰ τσοπανοχώρια, ἕνα—δυὸ σᾶς ἔχω κάμη με μεγάλη στενοχώρια.

Μὰ γιατί, θὰ νὰ μοῦ πῆτε;

Γιὰ νὰ μὴν ξεστραβωθῆτε!

«Πρέπει τὰ σκολειά νὰ κλείσω!» εἶπα· καὶ δὲν ἀργησα· Τῆς Καρυᾶς τὸ Σκολαρχεῖο μὴ δὲν ἐκατάργησα; Μὰ καὶ τᾶλλο τ’ εἶ — Πέτρου τάφριακα χωρὶς δασκάλους. Δὲ συμφέρει τοὺς χωριάτες νὰ τοὺς κάμουμε μεγάλους. “Εγὼ θέλω τὸ χωριάτη ταπεινὸ κ’ ἀγράμματο, νὰ δουλεύῃ πεινασμένος γιὰ τὸ μεροκάματο.

“Οχι νᾶρχεται ἐδῶ κάτω

εὐρωπαϊκὰ νὰ βάνῃ

καὶ νὰ βλέπῃς ἀποκάτω

τὸ σκαφιτὰ καὶ τὸν τσοπάνη!

Η ΛΑΣΦΑΛΕΙΑ

“Ο αφ. Παλιοχώριате ὅταν βγαίνω βουλευτῆς ἐγὼ δὲν εἶδες πῶς γεμίζει με φονειάδες τὸ νησί καὶ νταλματζῆδες; Καὶ δὲν ἐνοιωσες ἀκόμα γιατί σ’ ἄφηκα τὸν κλέφτη νὰ σ’ ἀδράξῃ τὸ ψωμί σου, στὸ κοπάδι σου νὰ πέφτῃ νὰ σοῦ δέρνῃ τὴ γυναῖκα, τὴν κοπέλλα νὰ σοῦ πάρῃ, Καὶ δὲν ἐνοιωσες ἀκόμα πῶς σὲ θέλω διακονιάρη, δούλον, ἐξευτελισμένον, χωρὶς σπῆτι καὶ τιμὴ, τίποτε νὰ μὴν οὐρίζῃς, νὰ λιμάζῃς τὸ ψωμί;

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

“Ο χ. Πές μ’ ἀφέντη γιὰ νὰ ξέρω, κ’ ὅλα τᾶλλα ἄς πᾶν ἁμόντε ὑποστήριξες ἀλήθεια τὴν Κυβέρνησι τοῦ Κόντε;

“Ο αφέντης. — “Υποστήριξα χωριάτη, τὴν Κυβέρνησι ἐκείνη ποῦ δὲν σᾶφησε θρησκεία, Σύνταγμα, Δικαιοσύνη! τὴν Κυβέρνησι ἐκείνη ποῦ τοὺς φόρους σᾶχει βάλει ποῦ φάληρησε τὸ Κράτος κ’ ἔζησε με τὴ σπατάλη! Τὴν Κυβέρνησιν ἐκείνη πῶφαγεν ἑκατομμύρια ὅπου πῆρε Μεταλλεῖα κ’ ἔγδυσε τὰ Μοναστήρια! Ποῦ τὸ Σύνταγμα χωριάτη τὸ κατάντησε κουρέλια, ὅπου πέρυσι ποῦ πῆρε νὰ χαλάσῃ τὰ Βαγγέλια, κ’ ἐκείνους ποῦ σ’ τὴν Ἀθήνα δὲν ἀφήκαν νὰ τὸ κάμη, τοὺς σκοτώσανε χωριάτη κ’ αἷμα ἐχύθηκε ποτάμι!

ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

“Ο χωρ. Προσκυνῶ αφέντη. Τώρα ποῦ μοῦ τᾶρες ὅλ’ αὐτὰ, πάω νὰ τὰ διαλαλήσω καὶ θὰ ἰδῆς τὸν δεκαφτά.

ΚΑΤΩ ΟΙ ΦΑΥΛΟΙ

“Εγράψαμε στὸ προηγούμενο φύλλο τῆς «Σάλπιγγος» τῆς ἀληθινῆς, τὰ ἔξῃς, ἀποτεινόμενος στοὺς ὑποψηφίους τοῦ Θεοτοκικοῦ συνδυασμοῦ καὶ ἰδίως εἰς ἕνα ἐξ αὐτῶν: «Ὅ, τι ἔχετε νὰ πῆτε, εἰπέτε το δημοσίᾳ καὶ με τὴν ὑπογραφή σας. “Η συκοφαντία εἶνε ἀτιμία, αἰσχρότης, ποταπότης. “Οπως ἐπίσης ἡ μάσκα εἶναι ἀνανδρία.»

“Αλλὰ—τι περιμένει κανεὶς ἀπὸ ἄνθρώπους ποῦ πάντοτε ὡς μέσον γιὰ ν’ ἀποκτήσουν κοινωνικὴ θέσι, εἶχον τὴν συκοφαντία, τὴν ψευτιά καὶ τὴν ἀρπαγῆς; Μὲ τὸ χροῖμα ποῦ ἀπέκτησαν ρουφώντας τὸν ἴδρωτα τοῦ λαοῦ ἐξαγόρασαν μιὰν ἐφημερίδα, ὅ-

στερα ἀπὸ πολυήμερα παζαρεύματα, καὶ με αὐτὴν συκοφαντοῦν καὶ βρίζουν. “Αγόρασαν ἀκόμα καὶ τὸν τέως τυπογράφου μου, τὸ Μένιο τὸν καϋμένον, ὁ ὁποῖος χωρὶς κανένα δικαίωμα μου ἔκλεψε καὶ τοὺς πούλησε τὸν τίτλο τῆς «Σάλπιγγος», ἐμπορευονται δηλαδὴ τὴ ξένη φτώχεια καὶ νομίζοντες πῶς ὅλα ἀγοράζονται καὶ πουλιῶνται σ’ αὐτὸν τὸν τόπο, ἐκαυχῆθηκανε ὅταν εἶδαν τὴ μεγάλην διαδήλωσι τοῦ κ. Ζαβιτσάνου, ἡ ὁποῖα τοὺς ἐκούνησε, πῶς «οἱ περισσότεροι ἀπ’ αὐτοὺς ποῦ ἀκλουθᾶνε θ’ ἀγορασθοῦνε με σκαρτότσα.» Γράφουν λοιπὸν ἄρθρα ἀνυπόγραφα με τὰ ὁποῖα θέλου-

νὰ κατηγορῆσουν ἐκείνους ποῦ δὲν ἔπρεπε νὰ τολμοῦν οὔτε νὰ κυτάζουν. Τοὺς τιμίους δηλαδὴ ἀντιπροσώπους τῆς πολιτικῆς δηλαδὴ ποῦ ἔθαψεν αὐτοὺς, τοὺς σημερινοὺς βρυκόλακας, καὶ ἔσωσεν ὀλόκληρο τὸν Ἑλληνισμό.

Δὲν θὰ κάμω τὸν κόπο νὰ ἀναγέσω τῆς ψευτιᾶς με τῆς ὁποῖες κατηγοροῦν οἱ λυμεῶνες αὐτοὶ τῆς κοινωνίας, τοὺς φιλελευθέρους. Τοὺς τὰ εἶπαμε αὐτὰ τόσες φορὲς, ὥστε εἶνε περιττὸ νὰ χτυπᾶμε στὰ χαμένα τοὺς ἀναίσθητους. Θ’ ἀσχολῶ ὁ θεὸς εἰς ἕνα ἑλληνοὶ ἐξετάσῃ ὅσο μπόρῃ καλῆτερν τὸ πολιτικὸ καὶ κοινωνικὸ τους ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
AL 5441 Φ5 0117

πρόγραμμα με όλη τὴν συγχυμένη μορφή του, γιατί ἐπὶ τέλους πρέπει νὰ μάθης λαὸς, ὅσα ξέρεις καὶ ὅσα δὲν ξέρεις, ἀφοῦ πρόκειται ν' ἀποφασίσῃς μετὴν ψῆφο σου γιὰ τὴν ἐθνική καὶ κοινωνική σου ὑπόστασι.

Οἱ ὑποψήφιοι τοῦ Θεοτοκικοῦ συνδυασμοῦ τοῦ Νομοῦ Κερκύρας, τοῦ μόνου δηλαδὴ συνδυασμοῦ τοῦ Θεοτόκη σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα, δὲν εἶναι παρὰ ὀπαδοὶ τοῦ μαύρου καὶ τρομεροῦ ἐκείνου παρελθόντος ποῦ ἔχαντάκωσε ὀλόκληρο τὸ Πανελλήνιο καὶ τὸ ὁποῖον σὺ, λαὸς, κατ' ἐπανάληψιν μετὴν φιλελεύθερη ψῆφο σου κατεδίκασες καὶ διὰ τὸ ὁποῖον παρελθὼν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀπαίτησε τὴν κρατοῦνσι τῶν σημερινῶν βουκολάκων οἱ ὁποῖοι τὴν γλυτώσανε μετὴν ἔλεος τοῦ Βενιζέλου. Καὶ ἐνῶ βρέθηκε αὐτὸς καὶ τοὺς λυπήθηκε, καὶ δὲν τοὺς κρέμασε, ἐνῶ μπορούσε καὶ ἔπρεπε νὰ τὸ κάμη, ἀντὶ νὰ κάτσουν ἡσυχοὶ καὶ νὰ τὸν εὐλογοῦν, ἀπ' ἐναντίας παρουσιάζονται σήμερον τὰ ἀφορεσμένα ψοφίμια καὶ ζητοῦν νὰ θάψουν τοὺς ζωντανούς. Καὶ πότε; Σήμερον ποῦ ἡ Ἑλλάδα γιγάντωσε χάρις στὸν Γίγαντα ἐκείνον ποῦ τοὺς ἔθαψε.

Ἄλλ' αὐτοὺς ξέρεις σὺ, λαὸς, πῶς θὰ τοὺς διγυρίσῃς. Πρόκειται τώρα γιὰ ἓνα ἄλλο ὑποκείμενο τῆς ἐκλογῆς ποῦ ἔρχεται, γιὰ τὸν ὑποψήφιο Τασσάκη Σκιαδαρέση. Αὐτὸς ἀνέλαβε νὰ διευθύνῃ τὴν ἐκλογὴν τοῦ κόμματός των στὴ Λευκάδα καὶ γι' αὐτὸ σ' ἀσχοληθούμε ζεχωριστὰ μετὰ αὐτόν, ἐπειδὴ τὸν ἄλλο Λευκαδίτη ὑποψήφιο τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματός των, τὸν ἔχει κάμει μηδενικὸ πλεόν αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Σκιαδαρέσης καὶ δὲν τὸν μεταχειρίζεται γιὰ τίποτε ἄλλο παρὰ μονάχα γιὰ κουτόχορτο ποῦ τὸ τρώνε οἱ καλόπιστοι φίλοι του, καὶ κάνουνε μ' αὐτόν τὸν τρόπο πλάτες στὸ Σκιαδαρέση γιὰ νὰ μαζέψῃ τὰ ἀπομεινάρια τοῦ κόμματός των

καὶ ἔτσι νὰ γίνῃ ὁ κληρονόμος τοῦ ἄλλοτε μεγάλου Βαλαωριτιανοῦ κόμματός, ὅπως εἶπε καὶ ἓνα ἀρχοντόπουλο (νὰ τὸ κάμη ὁ Θεός.)

Γι' αὐτὸ λοιπὸν ὅ,τι μᾶς παρούσιάζεται τῆς ἡμέρας αὐταῖς, ὡς προεκλογικὴ ἐνέργεια τῶν Θεοτοκικῶν προέρχεται ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον ἀπ' αὐτόν.

Τὶ εἶνε, λοιπὸν, αὐτὸ τὸ ὑποκείμενο; Μὰ τὸν Θεὸ, τὸ ξέρομε ὅλοι: Ἀναστάσιος Σκιαδαρέσης, ἀδελφὸς Περικλέους κ. λ. π.

Ποία εἶνε ἡ ἰδιωτικὴ του δρασίς; Ποιητὴς, ποῦ ἔγραψε μέσα σ' ἄλλα καὶ δύο ποιήματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ μὲν ἓνα ἔβριζε τὴν Πατρίδα του, τὸ δὲ ἄλλο ἐκοροῖδενε τὴ πολιτικὴν τοῦ Θεοτόκη καὶ τοῦ Βαλαωρίτη καὶ ἔβριζε μάλιστα καὶ τοὺς μακαρίταις Νάνο καὶ Ξενοφῶντα Βαλαωρίτη ὅτι ζοῦσαν ἀπὸ τὰ νοίκια ποῦ παίρνανε ἀπ' τὸ κουβέρνο γιὰ τὰ σπήμια ποῦ εἶχανε Ἀστυνομία, Τράπεζα, Τελωνεῖο, ἀποθήκες κ. λ. π. Τώρα τοῦ ἀρέσει ἡ πολιτικὴ αὐτὴ ποῦ τόσο καλὰ ξέρει. (Τὸ ποίημα αὐτὸ φθάνει γιὰ νὰ τὸν πάρῃ ὁ λαὸς μετὴν σκοπόξυλο.

Τοκιστὴς καὶ ξεσπιτωτὴς ποῦ ἔγδυσε τόσον κοσμάκη, καὶ ὅποιος δὲν τὸ ξέρει ἄ; ρωτήσῃ τοὺς Δρυμιονιώτες, ποῦ ραγίζεται κάθε μέρα ἡ καρδιά τους μετὰ τὸ νὰ βλέπουν τὰ ἐρείπια τοῦ σπητιοῦ τοῦ χωριανοῦ τους Χαράλαμπου Γράβα τὸν ὁποῖον ἐξεσπίτωσε ὁ Σκιαδαρέσης γιὰ τὸ τίποτε, καὶ τόσους ἄλλους ποῦ ἐλάψαν ἔρημοι μέσα στοὺς πέντε δρόμους ἐξ αἰτίας του, Ψευτάρχοντας ταλλαῶς, ἀπὸ ἐκείνους ποῦ ἀφοῦ ἀποχτήσανε περιουσία μετὰ πολλοὺς τρόπους, ἔβαλαν τὸ ἓνα πόδι ἀπάνου σ' ἄλλο καὶ καρφὶ τοὺς καίεται, εἴτε ὁ κοσμάκης ποῦ γδύσανε πεινάει, εἴτε ἐπιστρατεῖες καὶ πόλεμοι γίνονται (ὁ Περικλῆς ἐφύλαγε τὸ γιοφῆρι τῆς Ἄρτας) εἴτε σεισμοὶ, εἴτε βούλιαξε ἡ Λευκάδα ὅλη. Εἶδατε ποτὲ στὴ ζωὴ σας, πρὶν ἀπ' τῆς ἐκλογῆς, σπητι Σκιαδαρεσέικο ἀνοιχτὸ καὶ φωτισμένο; Τὸ εἶδατε κανένα Σάρβατο

νὰ δώσῃ ἔστω καὶ δύο-τρία δίλεφτα; Ἔδωκε τώρα μετὰ τὸ σεισμὸ, ἢ σὲ καμμιά ἄλλη δυστυχία, ἔστω καὶ μιὰ ψωροδραχμὴ;

Κάποτε ποῦ τὸν ρώτησαν γιὰτὶ κάθεται μέσα στὸ παλάτι του καὶ σπάνια βγαίνει, ἀπήντησε πῶς ὅταν τὸν βλέπῃ ὁ λαὸς συχνὰ, παίρνει θάρρος μαζί του. Ποιὸς; Ὁ Τασσάκης ὁ ἀδερφὸς τοῦ Περικλῆ κ. λ. π.

Αὐτὰ καὶ ἄλλα ἔχει ἡ ἰδιωτικὴ του ζωὴ καὶ ἄς μὴ τὰ γράψω ὅλα.

Ἄμ' ἡ πολιτικὴ του; Βγῆκε μιὰ φορὰ βουλευτὴς Βενιζελικὸς (γιατὶ τότε καλὸς καὶ ἅγιος καὶ μέγας ὁ Βενιζέλος.)

Τὶ ἦταν ἡ πρώτη του κουβέντα στὴ Βουλῆ; Ἐνας λόγος γιὰ νὰ δοθῇ χάρι στὸν Καρᾶ καὶ ζήτω ἡ ληστεία!

Δεύτερη κουβέντα γιὰ νὰ γίνῃ ἑταιρεία κλεψιάς καὶ ἀρπαξιάς κοραλλίων στὴν ὁποία δύο—τρεις ἀπ' ἐδῶ, κομματάρχαι του, εἶχαν χάσει τὴν οὐρά τους καὶ ὁ ἀδερφὸς του ὁ Περικλῆς μυρίζοντανε Πρεσβυλίκι, καὶ ζήτω ἡ κουτάλα! (Σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι ἔβαλε χέρι ἡ Δικαιοσύνη) τρίτη, κουβέντα του νὰ χαλάσῃ τὸ Ταμεῖον Ἀμύνης Οἰνοπαραγωγῆς Λευκάδος» μετὰ τὴν πρόφασιν πῶς θὰ καταργήσῃ τὸν λίγο φόρο ποῦ χρησιμεύει γιὰ κεφάλαιο τοῦ Ταμείου καὶ δόλωμα ποῦ ψαρεθεῖ 20 000 δραχμὲς τὸ χρόνο ἀπὸ τὸ κράτος ὑπὲρ τοῦ οἰνοπαραγωγοῦ. (Ἄν καὶ ὁ Σκιαδαρέσης δὲν τὸ ξέρει γιὰτὶ τὸ χρόνο ποῦ ἦταν βουλευτὴς μονάχα 4 250 δραχμὲς ἔβγαλε ἀπὸ τὸ Κράτος γιὰ τὸ Ταμεῖο αὐτὸ.

Ἄλλη του κουβέντα ὑπὲρ καταργήσεως τοῦ προνομίου ποῦ εἶχε πτύχει ὁ κ. Φίλιππος γιὰ τὸ κονιάκι ποῦ γίνετα ἀπὸ σταφύλι καὶ αὐτὸς κατάφερε νὰ τὸ χαλάσῃ. Ἄλλη του παρόμοια γιὰ νὰ μὴ γίνῃ ἡ μελέτη τοῦ δρόμου Ἐξανθείας—Κομηλιοῦ. Ἄλλη, γιὰ νὰ μὴ ψηφισθῇ ὀριστικῶς ὁ νόμος τοῦ κάρτο—μένο μετὰ τὸ πρὸς ἄσχημα πῶς αὐτὸς ἀργότερα θὰ τὸν τελείωνε (καίτοι δὲν ἄφησε ὁ κ. Μανωλιτῆς νὰ τοῦ περάσῃ.)

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Και με όλες αυτές της κουβεντούλες, ζήτω ο θάνατος του χωριάτη.

Και τώρα ποιά πολιτική θ' ακολουθήση; Φυσικά σὰ Θεοτοκικός την πολιτική του Κόντε όπως τή λέγει ο ίδιος; παραπάνω στη σάτυρά του.

Κι' αυτό αποδεικνύεται κι' απ' την κουβέντα που έκαμε στο Γιάννη Λιβιτσάνο απ' τους Σφακιώτες: ότι δηλαδή πρέπει να χαλάση ο νόμος του κάρτο—μένο, του άκατασχέτου των επίπλων κ. λ. π. για να βρίσκη τάχα ο χωριάτης δάνεια και ζήτω η τοκογλυφία! Δεν λέει όμως ότι τώρα ο χωριάτης θα βρίσκη δάνεια σχεδόν άτοκα και θειάφι και χαλκό και στάρι με πίστωση στο Ταμείο της Οίνοπαραγωγής και έτσι γλυτώνει από τους τοκογλύφους.

Άλλά μήπως δεν βλέπομε μέσα στους λίγους του φίλους και μερικούς έσκολίτες της φυλακής και νταραβεριτζήδες της Εισαγγελίας και άλλους με ψηλά κολλάρα που άνατραφήκανε και ζήσανε με κοντάλα και άργομισθίες δουλεύοντας ένα κόμμα, και τώρα τρέξαν κει που μυριστήκανε ψοφίμι και τον δουλεύουν παίρνοντας το ζουμί τους κατά φλυτζανάκια;

Αυτά και άλλα θα προσπαθήση να καταφέρει με την πολιτική, κι' άς μη τὰ γράφω όλα.

Άλλά τι μέσα μεταχειρίζεται για να πάρη ψήφους; Ραδιουργίες, συκοφαντίες, ψευτιές και τύσα άλλα.

Λέει, επί παραδείγματι πώς ένεργησε να άργήση η λειτουργία του Ταμείου της Οίνοπαραγωγής, με τα μέσα φυσικά που ξέρει αυτός, για να μη φάη, τάχα, τα χρήματα του Ταμείου, το κόμμα μας.

Και μεις σου άπαντούμε, Τασσόκη, πώς δεν πάσχομε από άρρώστεια κλεπτομανίας.

Δεν έπλαστογραφήσαμε δικαστικές αποφάσεις για να φάμε κανένα Μοναστήρι. Δεν έκαναμε ψεύτικους όρκους για να φάμε ξένα χρήματα. Δεν έλάβαμε ποτέ το λάδι του χωριάτη με κανένα μέτρο από κείνα που παίρνουν 18 καρτούτσα. Δεν έκαναμε ποτέ εταιρείες ληστρικών και διαρρηκτικών άπχειρήσεων. Δεν έπαινο-

γλυφήσαμε ποτέ, αλλά μας έφαγαν οι τοκογλύφοι. Δεν έφάγαμε καμμία μίσθωση της Όδηγήτριας.

Αυτοί ζητούν με ψευτιές, συκοφαντίες και τὰ παραδάκια τους, να σου άρπάξουν τον ψήφο σου, λαέ! Άλλά σὺ γνωρίζεις και τους μεν και τους δε. Ξέρεις τι ήταν η φαυλοκρατία και τι είνε οι σημερινοί της αντιπρόσωποι παλιοί και καινούργοι.

Και μεθαύριο, την ήμερα της κρίσεως, θα του πής με τον ψήφο σου.

— Μακρυνά από μένα καταραμένοι! Στο πύρ το αιώνιο με τὸ διάβολο και τὰ κοπέλια του! Επειάσα, γιατί μου φάγατε τὸ ψωμί μου, έδίψασα γιατί μου ρουφήξατε τὸ αίμα μου, ξένος ήμουνα πριν από της εκλογές για σὰς: γυμνός είμαι γιατί σείς με έγδύσατε με τους κλητήρες σας, άρρωστος και στη φυλακή όπου σείς με βάλατε με την ύποστήριξη του έγκλήματος κι' άφοῦ με παρατήσατε, ήρθατε τώρα να μου κάμητε τὰ ίδια και χειρότερα.

Και τότε αυτοί μεν θα ξαναγυρίσουν στη Κόλαση που τους πέταξε, κι' ο λαός σε ζωή ανθρωπινή.

Η μέρα αυτή, λαέ, είνε η 31 του Μαγιοῦ.

ΣΥΝΤΟΜΑ

Ο Σκιαδαρέτης έχει διαδώσει μια άλλη συκοφαντία. "Οτι δηλαδή τότε που ήτανε βουλευτής επρόκειτο να κάμη σύμβαση με την Έταιρία Οίνων και Οίνοπνευμάτων για να αγοράζη αυτή τὸ Λευκαδίτικο κρασί προς 1,20 τὸ βελικό και ότι δεν άρρησε ο Πανάγος να γίνη.

Άντι άπαντήσεως διαβάττε τὸ κάτωτι τηλεγράφημα.

ΠΕΤΡΟΝ ΦΙΛΙΠΠΑΝ

Λευκάδα

Λυπομαι δια άποδιδόμενην ύμιν μομρην, καθόσον ουδέποτε έματαιώσατε σύμβασιν άγορας οίνων Λευκάδος, άπ' ένα ντίας συνεχώς παρεκαλούσατε να προβαίνωμεν εις άγοράς με δσον τὸ δυνατὸν άνωτέραν τιμήν.

Διευθυντής

Επαμ. Χαρίλαος

* * *
Ο κ. Τάκης Καλκάνης, γυιός του λαοφιλος Συνταγματάρχου κ. Σωκράτη, μας παρεκάλεσε να διαφεύσωμε την διάδοση ότι τον πατέρα του μετέθεσε από τὸ Σύνταγμα μας η πολιτική. Ο σεβαστός μας Συνταγματάρχης μετετέθη κατόπιν δηλώσεως που έκαμε ο ίδιος ότι είνε εντόπιος και σύμφωνος με τὸ νόμο, δεν μπορούσε να μείνη στη Λευκάδα. Όποιος άμφιβάλλει άς ρωτήση τον υιόν του.

Σχασμός λοιπόν συκοφάνται!

* * *
Για τὸ ζήτημα της άποζημιώσεως των άλυκων σας πληροφοροῦμεν ύπευθύνως με τὰ εξής.

Κατά τὸ άρθρον 21 της διακηρύξεως της εργολαβίας «τὸ Δημόσιον ουδέμιαν υπέχει ευθύνην προς άποζημιώσιν του εργολάβου η αύξησιν της άμοιβής αυτού, ένεκα ζημίας αυτού εξ οιασδήποτε άλλης αίτίας και ιδίως εκ θεομηνίας . . .»

Τὸ γεγονός όμως είνε ότι η σημερινή Κυβέρνησις επλήρωσε 9650 δρ. για ζημίες τάχα που έπαθιν οι άλυκαι από τὸ σεισμό. Και εκτός του ότι αι άλυκαι δεν μπορούσαν να πάθουν από σεισμό, όπως ξέρομε ελοι αλλά και αν έπαθιναν δεν είχε ύποχρέωση τὸ Δημοσιον να πληρώση.

Γιατί λοιπόν επέταξε η Κυβέρνησις 9650 δραχμές;

Τὰ χρήματα οὐτά δεν είνε κει ποῦρι του εργολάβου;

Δεν θά ήταν καλύτερα να τὰ δώσουν στους πραγματικούς φτωχοσεισμοπαθείς που πεινάνε;

Θά μου πήτε όμως πώς ο εργολάβος οὐτός είνε κομματάρχης τους! Τετὸν ίδού η 31 Μαγιοῦ.

* * *
Παρακαλείσθε να μὰς άπκνήσητε με την ψήφο σας στο εξής έρώτημα.

— Γιατί πέρσει την Πρωτομαγιά η δύο δοσδες του του Σκιαδαρέση έφυγαν τρομαγμένες από τὸ σπήτι του και δεν ξαναπατήσανε;

Όποιος δώση την καλύτερη άπάντησι άς πάν να πάρη ένα ζουμί από τὸν τεινὸν του Λεικ. Η. Γ. α-νοικτή!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΛΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ